

Studium życia
Księgi Wyjścia

Studium życia

Księgi Wyjścia

Poselstwa 42-63

Witness Lee

Living Stream Ministry
Anaheim, California USA

© 2011 Living Stream Ministry

Wszelkie prawa zastrzeżone. Książka, ani żadna jej część, nie może być przedrukowywana ani w jakikolwiek inny sposób reprodukowana czy powielana mechanicznie, fotooptycznie, zapisywana elektronicznie lub magnetycznie, ani odczytywana w środkach publicznego przekazu bez pisemnej zgody Wydawcy.

Wydanie pierwsze – maj 2011 r.

ISBN 978-0-7363-4369-5

Tłumaczenie z języka angielskiego
Tytuł oryginału: *Life-Study of Exodus (Volume Three)*
(Polish Translation)

Dystrybucja:
Fundacja „Strumień Życia”
ul. Puzonistów 4, 02-876 Warszawa
www.strumien.com.pl

Wydawnictwo:
Living Stream Ministry
2431 W. La Palma Ave., Anaheim, CA 92801 USA
P. O. Box 2121, Anaheim, CA 92814 USA

Wydrukowano w Polsce

Cytaty biblijne opierają się na następujących źródłach: *Biblia Tysiąclecia*, wyd. III poprawione, Pallotinum, Poznań – Warszawa 1980, *Biblia to jest Pismo Święte Starego i Nowego Testamentu* (tzw. *Biblia Warszawska*), BiZTB, Warszawa 1991 oraz *Biblia to jest Pismo Święte Starego i Nowego Testamentu* (tzw. *Biblia Gdańska* z 1632 r.), BiZTB, Warszawa 1986). W przypadku rozbieżności pomiędzy przekładem polskim a tekstem oryginalnym Biblii, korzystano z przekładów angielskich: ST – *Authorized Version*; NT – *Recovery Version. Revised Edition*, Anaheim 1991, konsultując tłumaczenie wersetów Nowego Testamentu z tekstem greckim interlinearnym (*Grecko-polski Nowy Testament. Wydanie interlinearne z kodami gramatycznymi*, Warszawa 1993).

SPIS TREŚCI

POSELSTWO CZTERDZIESTE DRUGIE	WODA ŻYCIA W ZMARTWYCHWSTANIU	449
I. WODA ŻYCIA – TRÓJJEDYNY BÓG, KTÓRY WYPŁYWA, BY BYĆ NASZYM ŻYCIEM (454)		
II. BÓG UCIELEŚNIONY W CHRYSZTUSIE DOCIERA DO LUDZKOŚCI (455)		
A. Wciela się, by żyć wśród ludzi – B. Zostaje ukrzyżowany, by się uwolnić – C. Zmartwychwstał i jest życiodajnym Duchem		
III. DUCH WODĄ ŻYCIA (456)		
A. Wypływa z Boga, który zasiada na tronie – B. Płynie przez uderzonego Chrystusa – C. Płynie w zmartwychwstaniu		
POSELSTWO CZTERDZIESTE TRZECIE	PICIE ŻYWA WODĘ (1)	459
JEDZENIE I PICIE W KSIĘDZE RODZAJU, KSIĘDZE OBJAWIENIA I EWANGELII JANA (459)		
JAK BÓG SIĘ W NAS WBUDOWUJE (460)		
JAK JEŚĆ I PIĆ Z PANA (461)		
TO FAKTY, NIE PRZYPOWIEŚCI ANI METAFORY (461)		
DONIOSŁOŚĆ PICIA (463)		
POSŁUGA DOPEŁNIAJĄCA I POSŁUGA NAPRAWCZA (464)		

POSELSTWO **PICĆ ŻYWAŃ WODĘ (2)** **467**
CZTERDZIESTE CZWARTE

- I. ZNAJDUJEMY SIĘ NA POZYCJI, NA KTÓREJ MOŻEMY PICĆ (468)
- II. POTRZEBA CHRYSYTA (469)
- III. PRZYCHODZENIE DO PANA (469)
- IV. PROSZENIE PANA (470)
- V. WZYWANIE PANA (470)
- VI. WIERZĄC PRZYJMujemy I BIERZEMY (473)
- VII. PICIE A ODDAWANIE CZCI BOGU (474)

POSELSTWO **WYLEWAĆ Z SIEBIE** **479**
CZTERDZIESTE PIĄTE **WODĘ ŻYCIA**

- PICIE I WYPŁYWANIE (479)
- WAGA UTRATY PRAGNIENIA (480)
- WLOT I WYLOT (481)
- WODA WYPŁYWA Z NAS, GDY MÓWIMY (482)
- PRZEMAWIAĆ NA SPOTKANIACH KOŚCIOŁA (483)
- NAJLEPSZY ŚRODEK ODSTRASZAJĄCY (484)
- WYTRYSKUJĄC KU ŻYCIU WIECZNEMU (485)
- UTOŻSAMIANIE Z UDERZONYM CHRYSYTEM (486)

POSELSTWO **POKONANIE AMALEKA** **489**
CZTERDZIESTE SZÓSTE

- I. WSPARCIE W WALCE (490)
- II. AMALEK (493)
 - A. Wojowniczy, niszczycielski, kłopotliwy – B. Potomek Ezawa – C. Bliski Jakubowi – D. Walczy z Izraelem – E. Pierwszy wróg Izraela w drodze do pięknej ziemi
- III. POKONANIE AMALEKA (495)
 - A. Przez słabych – B. Dzięki Mojżeszowi, który wznosi ręce na szczycie góry – C. Dzięki Jozuemu, który walczy za lud

IV. PRZEZNACZENIE AMALEKA (497)

A. Wspomnienie o nim ma zostać wymazane z powierzchni ziemi – B. Bóg będzie toczył z nim walkę z pokolenia na pokolenie – C. Imię Jahwe-nissi wezwane przy oltarzu na pamiątkę

POSELSTWO **CIĄGŁA WALKA** **501**
CZTERDZIESTE SIÓDME **Z AMALEKIEM**

I. AMALEK – UPADŁE CIAŁO PEŁNE WROGOŚCI WOBEC BOGA (502)

II. JAHWE TOCZY WOJNĘ Z AMALEKIEM Z POKOLENIA NA POKOLENIE (503)

III. JAK WALCZYĆ Z AMALEKIEM (504)

A. Modlitwą z orędującym Chrystusem – B. Uśmiercając upadłe ciało walczącym Duchem – C. Uśmiercając wszelkie dobro i zło, które pochodzi z upadłego ciała – D. Przez posłuszeństwo Pańskiemu słowu

POSELSTWO **AMALEK PRZECIWIENSTWEM** **513**
CZTERDZIESTE ÓSME **KRÓLESTWA**

I. IZMAEL, OWOC CIAŁA, PRZECIWIENSTWEM IZAAKA, OWOCU ŁASKI (513)

II. AMALEK PRZECIWIENSTWEM STANU KRÓLEWSKIEGO (517)

A. Ręka podniesiona na tron Jahwe – B. Chur z pokolenia Judy podtrzymuje rękę modlącego się Mojżesza przeciwko Amalekowi – C. Po wojnie z Amalekiem nastaje królestwo – D. Król Saul traci królestwo

POSELSTWO **TYP KRÓLESTWA** **527**
CZTERDZIESTE DZIEWIĄTE

I. HISTORIA (527)

II. DOKTRYNA (528)

III. OBRAZ KRÓLESTWA (532)

A. Boży Izrael pokonuje Bożego wroga – B. Poganie przychodzą i chwają Boga oraz oddają Mu cześć – C. Kościół uczestniczy w królestwie – D. Władza i porządek w królestwie

**POSELSTWO
PIĘĆDZIESIĄTE**

**WPROWADZENI
W OBECNOŚĆ BOGA
I W POZNANIE JEGO**

539

- I. DOŚWIADCZYWSZY PEŁNEGO BOŻEGO ZBAWIENIA (541)
- II. WPROWADZENI W BOŻĄ OBECNOŚĆ (542)
 - A. Na Górze Synaj – B. Dzięki uświęceniu – C. W zmartwychwstaniu – D. Słyszac Boże przemawianie
- III. WPROWADZENI W POZNANIE BOGA (544)
 - A. Aby poznać Bożą łaskę – B. Aby poznać Bożą świętość – C. Aby być osobistą Bożą własnością i szczególnym skarbem – D. Aby być królestwem kapłanów dla Boga – E. Aby być świętym narodem

**POSELSTWO
PIĘĆDZIESIĄTE PIERWSZE**

**BOŻE ŚWIADECTWO
OBJAWIA BOGA
JEGO LUDOWI**

549

- I. PRAWO ŚWIADECTWEM BOGA (549)
- II. OBJAWIENIE TEGO, JAKI JEST BÓG (542)
 - A. Zazdrosny – B. Święty – C. Miłujący – D. Sprawiedliwy – E. Prawdomówny – F. Czysty

**POSELSTWO
PIĘĆDZIESIĄTE DRUGIE**

**PRAWO ŻYWYM SŁOWEM
BOGA, WLEWAJĄCYM
JEGO SUBSTANCJĘ
W TYCH, KTÓRZY GO
W MIŁOŚCI SZUKAJĄ**

561

- I. PRAWO (561)
- II. DWA RODZAJE LUDZI I ICH ODMIENNE PODEJŚCIE DO PRAWA (566)
 - A. Ci, którzy w miłości szukają Boga – B. Ci, którzy zachowują literę prawa
- III. PRAWDZIWI CZCICIELE BOGA (572)

**POSELSTWO
PIĘĆDZIESIĄTE TRZECIE**

**NADAJĄC PRAWO
SWOJEMU LUDOWI,
BÓG SZUKA TYCH,
KTÓRZY GO KOCHAJĄ**

577

- I. BÓG PRAGNIE WYRAZIĆ SIĘ POPRZEZ SWÓJ LUD (583)
- II. BÓG SZUKAŁ SWEGO LUDU TAK, JAK UMIŁOWANY SZUKA MIŁOŚCI (583)
- A. Objawił mu siebie jako jego Bóg, Jahwe, wielki „Jestem” – B. Umiłował go wieczną miłością – C. Postępuje z nim jak ze swoją małżonką – D. Objawia mu, jaki jest, nadając mu prawo w formie zalotów

**POSELSTWO
PIĘĆDZIESIĄTE CZWARTE**

**ZACHOWYWAĆ BOŻE
PRAWO, KOCHAJĄC
GO I JEGO SŁOWO
ORAZ STAJĄC SIĘ
JEDNO Z NIM (1)**

587

- I. ZACHOWYWAĆ PRAWO PRZEZ MIŁOŚĆ DO NIEGO (590)
- A. Bóg kocha swój lud – B. Lud przyjmuje Boże życie – C. Dwie ilustracje jedności – D. Prawo podwyższone, nie zmienione – E. Ostateczny cel Boga

**POSELSTWO
PIĘĆDZIESIĄTE PIĄTE**

**ZACHOWYWAĆ BOŻE
PRAWO, KOCHAJĄC
GO I JEGO SŁOWO
ORAZ STAJĄC SIĘ
JEDNO Z NIM (2)**

601

- II. ROMANTYCZNA MIŁOŚĆ BOGA DO CZŁOWIEKA (601)
- A. Bóg stwarza człowieka, by mieć partnerkę – B. Wybrał Izrael na swoją małżonkę – C. Przychodzi jako Oblubieniec po oblubienicę – D. Odradza kościół, by był Jego oblubienicą – E. Poślubia swój odkupiony lud, który staje się Jego żoną – F. Cieszy się pożyciem małżeńskim przez wieczność
- III. CAŁA BIBLIA TO BOSKA HISTORIA MIŁOSNA (604)
- A. Pełna Bożych „randek” z człowiekiem – B. Pełna Bożych zalotów do człowieka – C. Zarówno stare, jak i nowe przymierze – przymierzami zaślubin
- IV. ZACHOWYWAĆ BOŻE PRAWO, STAJĄC SIĘ JEDNO Z BOGIEM (607)

**POSELSTWO
PIĘĆDZIESIĄTE SZÓSTE**

**JAK CI, KTÓRZY
W STARYM TESTAMENCIE
SZUKALI BOGA, RADOWALI
SIĘ JEGO PRAWEM (1)**

613

- I. SZUKAĆ BOGA (614)
- II. KOCHAĆ JEGO IMIĘ I PAMIĘTAĆ O NIM (614)
- III. BŁAGAĆ JEGO OBLICZE (615)
- IV. PROSIĆ, BY JEGO TWARZ ZAJAŚNIAŁA NAD NAMI (615)
- V. POSTĘPOWAĆ W JEGO OBECNOŚCI (616)
- VI. UWAŻAĆ BOŻE PRAWO ZA JEGO SŁOWO (616)
- A. Wierzyć w nie – B. Wybierać je – C. Wznosić do niego ręce – D. Kochać je – E. Rozkoszować się nim – F. Kosztować go – G. Radować się nim – H. Śpiewać o nim – I. Szanować je – J. Mieć w nim nienaganne serce – K. Skłaniać ku niemu swoje serce – L. Szukać go, tęsknić do niego, mieć w nim nadzieję w modlitwie i ufać mu

**POSELSTWO
PIĘĆDZIESIĄTE SIÓDME**

**JAK CI, KTÓRZY
W STARYM TESTAMENCIE
SZUKALI BOGA, RADOWALI
SIĘ JEGO PRAWEM (2)**

625

M. Rozmyślać nad nim – N. Rozważać je – O. Kierować się nim w każdej sprawie – P. Wchodzić w nie – Q. Uczyc się go – R. Cenić je – S. Przechowywać je w sercu – T. Pamiętać je i nie zapominać go – U. Odczuwać przed nim lęk – V. Lgnąć do niego – W. Nie porzucać go, nie odstępować od niego ani nie odwracać się i nie zbaczać od niego – X. Zwracać do niego swoje stopy – Y. Zachowywać je, przestrzegać go, praktykować i czynić – Z. Postępować w nim i bieć jego drogą

**POSELSTWO
PIĘĆDZIESIĄTE ÓSME**

**FUNKCJA BOŻEGO
PRAWA, JEGO ŻYWEGO
SŁOWA, WOBEC TYCH,
KTÓRZY W MIŁOŚCI
GO SZUKAJĄ**

633

- DAJE ŚWIATŁO I ŻYCIE (642)
- ODNAWIA DUSZĘ I RADUJE SERCE (642)
- PRZYNOŚI ZBAWIENIE (642)

WZMACNIA, POCIESZA I POSILA (642)

PODTRZYMUJE, ZABEZPIECZA I DAJE NADZIEJĘ (642)

SPRAWIA, IŻ RADUJEMY SIĘ BOGIEM, KTÓRY JEST NASZYM
DZIAŁEM (643)

SPRAWIA, IŻ RADUJEMY SIĘ BOŻYM OBLICZEM (643)

SPRAWIA, IŻ RADUJEMY SIĘ BOGIEM, KTÓRY JEST NASZĄ
KRYJÓWKĄ I TARCZĄ ORAZ KORZYSTAMY Z BOŻEJ POMOCY
I DOBRA, JAKIE NAM WYŚWIADCZA (643)

CZYNI NAS MĄDRYMI I DAJE NAM ZROZUMIENIE (643)

DAJE WNIKLIWOŚĆ I POZNANIE (644)

ZACHOWUJE NAS OD GRZESZENIA I WSZELKIEJ ZŁEJ ŚCIEŻKI
(644)

ZACHOWUJE NAS OD POTKNIĘCIA, UMACNIA NASZE KROKI
I SPRAWIA, IŻ MOŻEMY PRZEZWYCIĘŻYĆ NIEGODZIWOŚĆ (644)

**POSELSTWO
PIĘĆDZIESIĄTE DZIEWIĄTE**

**BŁOGOSŁAWIEŃSTWO
POPURZEZ BOŻE PRAWO –
JEGO ŻYWE SŁOWO –
DLA TYCH, KTÓRZY
W MIŁOŚCI GO SZUKAJĄ (1)**

645

PROBLEMY DOTYCZĄCE SERCA (646)

Brak korzystania z serca – Serce podzielone – Brak serca – Zasłony,
przeszkody i niepowodzenia

POTRZEBA UKORZENIA SIĘ (649)

OŚWIECENI PRZEZ SŁOWO (650)

SFERA ŚWIATŁA (651)

Wejście Słowa daje światło – Lampa dla naszych stóp – Oświeca oczy

PRZYJMOWAĆ ZASÓB ŻYCIA POPURZEZ SŁOWO (653)

Światło staje się życiem – Funkcjonowanie całej istoty

NAWODNIENI PRZEZ SŁOWO (655)

INNE BŁOGOSŁAWIEŃSTWA DOSTĘPNE POPURZEZ SŁOWO (657)

DBAĆ O TO, BY RADOWAĆ SIĘ BOGIEM W SŁOWIE (657)

**POSELSTWO
SZEŚCZDZIESIĄTE**

**BŁOGOSŁAWIENSTWO
POPRCZEZ BOŻE PRAWO –
JEGO ŻYWE SŁOWO –
DLA TYCH, KTÓRZY
W MIŁOŚCI GO SZUKAJĄ (2)**

659

RADOWAĆ SIĘ BOGIEM – NASZYM DZIAŁEM (661)

RADOWAĆ SIĘ BOŻYM OBLICZEM I ŚWIECENIEM JEGO TWARZY
(664)

RADOWAĆ SIĘ BOGIEM, KTÓRY JEST NASZĄ KRYJÓWKĄ I TARCZĄ
(666)

KORZYSTAĆ Z BOŻEJ POMOCY I DOBRA (666)

POZNANIE, MĄDROŚĆ, ZROZUMIENIE I WNIKLIWOŚĆ (667)

ZACHOWANIE, UMOCNIE NIE I ZWYCIĘSTWO (668)

**POSELSTWO
SZEŚCZDZIESIĄTE PIERWSZE**

**NEGATYWNY ASPEKT
NADANIA PRAWA
I JEGO FUNKCJI (1)**

671

I. PODWÓJNE ZNACZENIE GÓRY HOREB (678)

A. Góra Boża – B. Góra Synaj – C. Różni ludzie w różnej odległości od Góry Horeb

**POSELSTWO
SZEŚCZDZIESIĄTE DRUGIE**

**NEGATYWNY ASPEKT
NADANIA PRAWA
I JEGO FUNKCJI (2)**

681

II. NEGATYWNY ASPEKT NADANIA PRAWA (686)

A. Miało umożliwić dzieciom Izraela poznanie samych siebie – B. Służyło wypróbowaniu dzieci Izraela

III. NEGATYWNY ASPEKT FUNKCJONOWANIA PRAWA (695)

A. Obnaża grzech – B. Poskramia grzeszników – C. Strzeże wybrany lud
Boży i przyprowadza go do Chrystusa

STUDIUM ŻYCIA KSIĘGI WYJŚCIA

POSELSTWO CZTERDZIESTE DRUGIE

WODA ŻYCIA W ZMARTWYCHWSTANIU

Wersety biblijne: Wj 17,6; 1 Kor 10,4; 12,13; J 4,10.14; 7,38-39; 19,34; Obj 22,1-2.17; 21,6.

Z wodą, która wypłynęła z uderzonej skały w wersecie 17,6, wiążą się pewne sprawy duchowe i tajemnicze. Aby je zrozumieć, musimy sobie uświadomić, że wszystko, co podaje Biblia, ma duchowe znaczenie. Nie próbujemy rozumieć tego, co jest w niej zapisane, jedynie w sposób dosłowny. Na przykład relacja na temat zesłania manny, zawarta w szesnastym rozdziale Księgi Wyjścia, ma pewne aspekty duchowe. Zastanawiając się nad nimi, odkrywamy, że manna jest czymś nader tajemniczym. Nikt nie potrafi powiedzieć, czym ona była. Jej tajemniczość wynikała stąd, iż pochodziła ona z nieba. Na tej samej zasadzie woda, która wypłynęła z rozłupanej skały, również jest tajemnicza.

Ponieważ manna pochodziła z nieba, łatwo sobie uświadomić, że była ona czymś tajemniczym. Możemy jednak nie zdawać sobie sprawy z tajemniczych aspektów wody, która wypłynęła z uderzonej skały. Przeciwnie, może to wydawać się nam czymś naturalnym, czymś, co wiąże się jedynie z ziemią. Jak jednak z jednej skały mogło wypłynąć tyle wody? Czy ta skała była źródłem, czy strumieniem? Jak mogła się stać źródłem wody? Czy woda, która z niej wypłynęła, była fizyczna, czy duchowa? Jeżeli powiemy, że była ona tylko fizyczna, bo wypłynęła z dosłownej skały, to co począć ze słowami apostoła Pawła z Pierwszego Listu do Koryntian 10,4, gdzie mówi on o tym, że lud pił „ten sam duchowy napój. Pili zaś z towarzyszącej im duchowej skały”? W świetle tego wersetu zarówno woda, jak i skała były duchowe.

Wszystko, co duchowe, jest tajemnicze. Duchowy napój i duchowa skała również. Tajemniczość oznacza, że nie można danej rzeczy w pełni wyjaśnić, lecz można z niej korzystać i doświadczać jej. Zarówno manna, jak i żywa woda z uderzonej skały są duchowe i tajemnicze.

Na jakiej podstawie Paweł mógł powiedzieć, że skała była duchowa? Być może dzięki temu, że otrzymał od Pana obfitość objawienia na temat tego, co w niebie, na ziemi i pod ziemią. Pouczony przez Gamaliela, Paweł posiadał gruntowną znajomość Starego Testamentu. Bez wątplenia dzięki objawieniu, jakie Pan mu dał, otworzyły mu się oczy i zobaczył duchowe znaczenie mnóstwa rzeczy w Starym Testamencie. Być może to upewniło go, że manna, woda i skała były duchowe. Niezależnie jednak od tego, na jakiej podstawie tak twierdził, mamy pewność, że jego interpretacja była dokładna.

Woda jest tajemnicza, bo wypłynęła ze skały, która szła za ludem podczas jego podróży przez pustynię. Z pewnością skała ta nie mogła być fizyczna, materialna. Jak dosłowna, fizyczna skała mogłaby podróżować wraz z ludem? Paweł mówi, iż skała ta szła za ludem. Wynika stąd, że była to żywa skała. Była ona zatem duchowa i tajemnicza. Gdy rozpatrujemy kwestię wody życia w zmartwychwstaniu, winny nas głęboko poruszyć duchowe i tajemnicze aspekty wody, która wypłynęła z uderzonej skały.

Woda, która wydobyła się ze skały, to woda życia w zmartwychwstaniu. Zmartwychwstanie oznacza, że coś zostało uśmiercone, a potem znowu żyje. Oznacza również życie, które wydostaje się z tego, co przeszło przez śmierć. Żywa woda w siedemnastym rozdziale Księgi Wyjścia wydobyła się ze skały. Dlaczego Bóg tak sprawił? Skoro jest wszechmocny, nie musiał posługiwać się skałą. Mógł po prostu otworzyć ziemię i stamtąd wydostać żywą wodę. W Biblii skała ta mówi o Bożym odkupieniu i wcieleniu Chrystusa. Mówi również o człowieczeństwie Chrystusa i Jego śmierci. Woda, która wypłynęła z uderzonej skały, wydostała się po wcieleniu, ludzkim życiu i śmierci Chrystusa. Wypłynęła dopiero wtedy, gdy przeszedł On przez główne etapy. Biblia mówi nam wyraźnie, że skałą tą był Chrystus. Jak Chrystus, który jest Bogiem, mógł stać się skałą? Wskazuje to na wcielenie i ludzkie życie. Żeby stać się skałą, Chrystus musiał wcielić się i żyć przez jakiś czas wśród

ludzi. W końcu, gdy znalazł się na krzyżu, został uderzony władzą Bożego prawa. Werset 17,6 jest niezwykle głęboki. Wskazuje na wcielenie Chrystusa, Jego ludzkie życie oraz śmierć.

Łatwo zobaczyć, że uderzenie skały symbolizuje uderzenie Chrystusa, które dokonało się w Jego ukrzyżowaniu. Teraz musimy z kolei zobaczyć, że woda życia płynie w zmartwychwstaniu. Nie mogła ona popłynąć, dopóki Chrystus nie przeszedł przez wcielenie, ludzkie życie oraz śmierć. Dzisiaj woda życia wciąż płynie w zmartwychwstaniu. Często śpiewamy o piciu żywej wody. Gdy jednak śpiewamy te piosenki albo czytamy takie wersety, jak Pierwszy List do Koryntian 12,13, wątpię, by wielu z nas zdawało sobie sprawę, że żywa woda, którą pijemy, jest w zmartwychwstaniu. W Ewangelii Jana 4,10 Pan Jezus powiedział Samarytance: „Gdybyś znała dar Boży i Tego, który ci mówi: Daj Mi się napić – prosiłabyś Go wówczas, a dałby ci wody żywej”. Żywa woda, o której mówi tutaj Pan, to woda życia w zmartwychwstaniu. Dopóki Pan Jezus nie został uderzony na krzyżu, woda ta nie była dla nas dostępna i nie mogliśmy jej pić.

W świetle Ewangelii Jana 7,38-39 rzeki żywej wody odnoszą się do Chrystusowego zmartwychwstania. Widzimy tutaj, że Ducha, który jest żywą wodą, można było przyjąć dopiero wtedy, gdy Pan Jezus został otoczony chwałą, czyli kiedy Chrystus został ukrzyżowany i wszedł w zmartwychwstanie. Otoczenie chwałą, o którym mówi Ewangelia Jana 7,39, odnosi się do otoczenia chwałą Chrystusa w Jego zmartwychwstaniu. Z Ewangelii Łukasza 24,26 wynika, że w zmartwychwstaniu Chrystus wszedł do swej chwały. Kiedy zatem powstał z martwych, został otoczony chwałą. Po otoczeniu Chrystusa chwałą w zmartwychwstaniu płynie żywa woda. Wierzący mogli doświadczyć Ducha, który jest rzekami żywej wody, dopiero wtedy, gdy Chrystus przeszedł przez wcielenie, ludzkie życie oraz śmierć i wszedł w zmartwychwstanie.

Kiedy Pan Jezus był na krzyżu, „jeden z żołnierzy włócznią przebił Mu bok i natychmiast wypłynęła krew i woda” (J 19,34). Wielu chrześcijan zwraca jedynie uwagę na to, że z przebitego boku Pana wypłynęła krew, nie bacząc zupełnie na wodę. Zauważmy, że w Ewangelii Jana 19,34 najpierw mowa jest o krwi, a potem o wodzie. Wynika stąd, że najpierw zostajemy odkupieni, a następnie otrzymujemy Ducha.

Wprawdzie mówiliśmy już, że woda życia płynie w zmartwychwstaniu, nie podaliśmy jednak definicji zmartwychwstania. Trudno jest je zdefiniować. By prawidłowo je zrozumieć, potrzebujemy objawienia całej Biblii. W istocie cała Biblia koncentruje się na zmartwychwstaniu. Może zaskoczy was stwierdzenie, że zmartwychwstanie to w rzeczywistości sam Bóg. W Ewangelii Jana 11,25 Pan Jezus powiedział: „Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem”. W wersecie tym zmartwychwstanie poprzedza życie. Nam wydaje się, że najpierw mamy życie, a dopiero potem zmartwychwstanie. Tymczasem w boskiej kolejności zmartwychwstanie przychodzi przed życiem.

To, że zmartwychwstanie to sam Bóg, wynika stąd, że Ten, który powiedział, iż jest zmartwychwstaniem, był wcielonym Bogiem. Był Słowem, które było Bogiem i które stało się ciałem (J 1,1.14). W Ewangelii Jana 11,25 ogłosił On, że jest zmartwychwstaniem. Rozpatrując to wstecz widzimy, że zmartwychwstanie było Jezusem, Jezus był Słowem, które stało się ciałem, a Słowo było Bogiem. Wynika stąd, że zmartwychwstanie to sam Bóg.

Może ktoś zastanawia się, jak Bóg mógł być zmartwychwstaniem, skoro zmartwychwstanie wiąże się ze śmiercią. Bez śmierci nie ma zmartwychwstania. Jak Bóg mógł umrzeć albo mieć związek ze śmiercią, żeby powstać z martwych? By dowieść, że jest On zmartwychwstaniem, musiał wejść w śmierć. Inaczej nie mógł udowodnić, że jest zmartwychwstaniem. By wejść w śmierć, Bóg musiał się wcielić. Musiał przybrać na siebie ludzkie ciało z ludzkim życiem i naturą. Bóg, który wcielił się i przeszedł przez ludzkie życie oraz śmierć, wkroczył również w zmartwychwstanie. Wszystko, co przechodzi przez śmierć i wychodzi z niej żywe, jest w zmartwychwstaniu. Bóg, który jest zmartwychwstaniem, wcielił się, doświadczył ludzkiego życia, i przeszedł przez śmierć. Teraz w zmartwychwstaniu jest zwycięzcą, triumfuje i góruje nad wszystkim.

Potrzebujemy, żeby Pan pozwolił nam szerzej spojrzeć na Biblię. Gdy będziemy patrzyli na nią szeroko, zobaczymy, że dzięki wcieleniu wieczny Bóg przeszedł przez bramę, dzięki której zetknął się z licznymi trudnościami, uciskami i naciskami ze strony ludzkiego życia, czyli z tym wszystkim, czemu nie był poddany w wieczności. Wcieliwszy się, doświadczył tych cierpień, na koniec wchodząc w śmierć. Zmartwychwstanie Chrystusa nie wynikało jedynie stąd,

że wyszedł On z grobu, lecz stanowiło także rezultat trzydziestu trzech i pół roku ludzkiego życia, przeżytych w trudach i przeciwnościach. Żadne trudy, problemy ani negatywne otoczenie nie zdołały Go przewyciężyć ani zatrzymać. Przeciwnie, przeszedł On przez to wszystko i poddał te rzeczy sobie. Podbił wszystko, co negatywne, włącznie ze śmiercią, Hadesem i grobem. Oto Bóg w Chrystusie jako zmartwychwstanie.

Ponieważ woda życia znajduje się w zmartwychwstaniu, nic jej nie pokona. Przewyższa ona wszystko, co negatywne. Gdy pijemy tę wodę, stajemy się ludźmi w zmartwychwstaniu i ludźmi zmartwychwstania.

Popatrzmy teraz na trzy obrazy ukazane w Piśmie Świętym: uderzoną skałę, z której wypłynęła woda, Chrystusa ukrzyżowanego, z którego przebitego boku wypłynęła krew i woda oraz Boga zasiadającego na tronie, z którego wypływa rzeka wody życia. Obrazy te nie oznaczają trzech różnych rodzajów wody: jednej, która wypłynęła ze skały, drugiej, która wypłynęła z ciała Jezusa i trzeciej, która wypływa z tronu Bożego. Nie. Woda w tych obrazach odnosi się do jednej i tej samej wody. Dlaczego w takim razie Słowo oddzielnie ukazuje obraz skały, ciała Jezusa i tronu? I skąd ta woda płynie? Ze skały, z fizycznego ciała Jezusa czy z tronu? W świetle Księgi Objawienia 22,1 źródłem żywej wody jest Boży tron. Werset ten objawia, że rzeka wody życia wydobywa się z tronu.

Tron Boży i wypływająca z niego żywa woda istniały na długo przed ukrzyżowaniem Pana Jezusa, a także przed uderzeniem skały. Żywa woda zaczęła wypływać z tronu przed śmiercią Chrystusa, a nie po niej. Zgodnie z porządkiem Biblii najpierw była skała, potem fizyczne ciało Pana Jezusa, a na końcu tron. W rzeczywistości jednak to tron jest pierwszy. Żywa woda zaczęła płynąć z tronu. Wypływała z niego, jeszcze zanim uderzona została skała i ukrzyżowany został Chrystus. Nie myślcie, że Księga Objawienia 22,1 obrazuje jedynie to, co nastąpiło po siedemnastym rozdziale Księgi Wyjścia i dziewiętnastym rozdziale Ewangelii Jana. To obraz czegoś wiecznego, czegoś, co obejmuje całą Biblię. Wynika stąd, że żywa woda płynęła jeszcze przed wcieleniem Chrystusa, wcielenie zaś było dalszym etapem jej przepływu. Bóg wypłynął z tronu i wpłynął do żłobu, a także do domu cieśli. Trzydzieści trzy i pół

roku później przepłynął przez krzyż, a następnie wypłynął w zmartwychwstaniu.

Biblia opowiada dzieje Bożego przepływu. Bóg płynął przez stulecia i płynie dziś nadal. W swoim przepływie przeszedł przez wcielenie, ludzkie życie oraz śmierć, a następnie wszedł w zmartwychwstanie. Teraz, w zmartwychwstaniu, jest żywą wodą, którą możemy pić. Woda życia, z której dziś czerpiemy, znajduje się zatem w zmartwychwstaniu.

Żywa woda ma wiele składników, wiele pierwiastków. Plekroć prawidłowo ją pijemy, zaopatruje nas ona we wszystkie pierwiastki i substancje w niej zawarte. Pierwiastki te działają wewnątrz nas. Ci, którzy podkreślają tak zwane doświadczenia zielonoświątkowe, myślą, że piją dużo wody, kiedy mówią językami. W rzeczywistości otrzymują bardzo mizerne zaopatrzenie w życie, o ile w ogóle coś dostają. My zaś w swoim doświadczeniu zaznajemy wewnętrznego działania płynącej wody wraz ze wszystkimi jej składnikami. Woda, która w nas płynie, nie jest wodą pozbawioną pierwiastka wcielenia; przeciwnie, jest to woda, która obejmuje wcielenie, ludzkie życie oraz śmierć, woda życia w zmartwychwstaniu. Nic nie zdoła jej zwyciężyć ani przemóc, bo jest ona zmartwychwstaniem i życiem.

W tym poselstwie pragnąłem podkreślić, że woda życia znajduje się w zmartwychwstaniu. W rzeczywistości sama woda to zmartwychwstanie. Oznacza to, że Duch, symbolizowany przez płynącą wodę, jest zmartwychwstaniem. Zmartwychwstanie to Trójjedyny Bóg, Ojciec, który jest źródłem, Chrystus Syn, który jest biegiem oraz Duch, który jest przepływem. Dziś pijemy żywą wodę w zmartwychwstaniu. Woda ta przeszła przez wcielenie, ludzkie życie oraz śmierć. Ponieważ znajduje się w zmartwychwstaniu, im więcej jej pijemy, tym bardziej porzucamy swój naturalny stan i odnosimy zwycięstwo nad trudami i przeciwnościami. Żywa woda wybawia nas od świata i wszystkiego, co negatywne. Ponieważ woda życia jest zmartwychwstaniem, czerpiąc z niej, korzystamy ze zmartwychwstania.

I. WODA ŻYCIA – TRÓJJEDYNY BÓG, KTÓRY WYPŁYWA, BY BYĆ NASZYM ŻYCIEM

Woda życia to Trójjedyny Bóg, który wypływa po to, by być naszym życiem. Stwierdzenie, iż woda życia to Trójjedyny Bóg,

brzmi może szokująco dla tych, którzy uprawiają teologię systematyczną lub kierują się dogmatyzmem. Słowa te mogą wręcz brzmieć dla nich heretycko. To, że woda życia wypływa z tronu Boga i Baranka, pokazuje, że Bóg Ojciec jest źródłem, Bóg Syn biegiem, a Bóg Duch przepływem. Potwierdza to Drugi List do Koryntian 13,13. W wersecie tym Paweł mówi: „Łaska Pana Jezusa Chrystusa, miłość Boga i społeczność Ducha Świętego niech będą z wami wszystkimi”. Mamy tutaj miłość Ojca, łaskę Syna i społeczność, przepływ, Ducha. To Trójjedyny Bóg, który jest żywą wodą. Dzisiaj woda życia, którą pijemy, to Trójjedyny Bóg, który wypływa po to, by być naszym życiem.

Gdy czytamy takie stwierdzenia, ktoś może powie, że woda życia to nie płynący Bóg, tylko przepływ Bożego życia. Czym w takim razie jest życie Boże? Nie umiemy na to pytanie w pełni odpowiedzieć ani odpowiednio wyjaśnić, czym jest Boże życie. Z doświadczenia jednak wiemy, że żywa woda to sam Trójjedyny Bóg.

Nie próbuj zrozumieć Trójcy doktrynalnie. Zamiast tego staraj się poznać Trójjedynego Boga w doświadczeniu. Codziennie możemy doświadczać przepływu Ojca, Syna i Ducha. Mogę zaświadczyć, że co dzień porządnie raduję się płynącym Trójjedynym Bogiem. Bez tego przepływu nie zdołałbym unieść wszystkich trudów i kłopotów, jakie na mnie raz za razem spadają. Chwała Panu za doświadczenie naszej wody życia, przepływu Trójjedynego Boga!

II. BÓG UCIELEŚNIONY W CHRYSZTUSIE DOCIERA DO LUDZKOŚCI

A. Wciela się, by żyć wśród ludzi

Aby w nas wpłynąć, Bóg ucieleśnił się w Chrystusie, przez co dotarł do ludzkości (J 1,14). Oznacza to, że Bóg wcielił się i żył wśród ludzi. Pan Jezus żył na ziemi przez trzydzieści trzy i pół roku. Kiedy człowiek Jezus żył na ziemi, Bóg żył w Nim. To fakt historyczny.

B. Zostaje ukrzyżowany, by się uwolnić

W dzieciństwie było mi smutno, że Pan Jezus zawisł na krzyżu. Rozumiałem ukrzyżowanie Chrystusa w sposób naturalny. Jednak bez ukrzyżowania Bóg ucieleśniony w Chrystusie nie mógłby się

uwolnić. Poprzez wcielenie Bóg ograniczył się i zamknął w Panu Jezusie. Natomiast dzięki ukrzyżowaniu uwolnił się z tego zamknięcia i ograniczenia. Pan Jezus był niegdyś pojedynczym ziarnem pszenicy. Gdyby nie upadł w ziemię i nie umarł, pozostałby sam (J 12,24) i to, co się w Nim znajdowało, nie uwolniłoby się. Ponieważ jednak wpadł w ziemię i umarł, uwolnił się. Jedno ziarno zrodziło wiele ziaren. Boskie życie, boska natura i wszystkie boskie bogactwa wydostały się dzięki ukrzyżowaniu Chrystusa.

C. Zmartwychwstał i jest życiodajnym Duchem

Po przejściu przez wcielenie i ukrzyżowanie Chrystus powstał z martwych i stał się życiodajnym Duchem (1 Kor 15,45). Nieustannie leży mi na sercu podkreślanie tego, że dzisiaj Chrystus jest życiodajnym Duchem.

Od początku do końca Biblia jest objawieniem Trójjedynego Boga. W Księdze Rodzaju 1,26 Bóg mówi o sobie „my”. To odniesienie do trójjedynego Bóstwa. Chociaż Biblia mówi o wielu rzeczach, ogniskuje się na tym, że Trójjedyny Bóg poprzez wcielenie, ludzkie życie, ukrzyżowanie i zmartwychwstanie przeszedł przez proces i stał się wszechzawierającym życiodajnym Duchem. Nigdy nie zmęczone ogłoszaniem tego cudownego faktu. Przepływ Trójjedynego Boga jest niewyczerpany. Jeżeli przeczytamy Biblię z boskiego punktu widzenia, zobaczymy, że w centrum jej objawienia stoi Trójjedyny Bóg oraz proces, przez który On przeszedł, by stać się życiodajnym Duchem.

III. DUCH WODĄ ŻYCIA

Duch – życiodajny Duch – jest wodą życia (J 7,38-39). Mówiliśmy już, że woda życia to Trójjedyny Bóg. Teraz mówimy, że Duch jest wodą życia. Może ktoś zastanawia się, czy woda życia to Duch, czy Trójjedyny Bóg. Prawidłowe rozumienie boskiego objawienia na ten temat, zawartego w Biblii, zawiera się w stwierdzeniu, iż woda życia to Duch, Duch to Trójjedyny Bóg, a Trójjedyny Bóg to woda życia. To, co objawia Biblia, zatacza pełne koło. W Ewangelii Jana 1,1 czytamy, że na początku było Słowo, Słowo było u Boga i Słowo było Bogiem. Werset 1,14 mówi następnie, że Słowo stało się ciałem. Chrystus, w ciele, ostatni Adam, stał się Duchem, a Duch

jest Słowem (Ef 6,17). Jeśli wolimy analizować to wspaniałe objawienie w sposób doktrynalny i roztrząsać o tym, zamiast z tego korzystać, poniesiemy stratę. Boskie bogactwa są dla nas dostępne i możemy z nich pić. Jeśli będziemy z nich czerpali, zostaniemy nakarmieni i obficie zaopatrzeni. Jeżeli jednak będziemy tylko je badać i analizować, pozbawimy się tej korzyści i zaopatrzenia.

A. Wypływa z Boga, który zasiada na tronie

Życiodajny Duch, który jest wodą życia, wypływa z Boga, który zasiada na tronie (Obj 22,1). Z jednej strony Ten, który zasiada na tronie, jest Bogiem; z drugiej strony woda życia, która wydobywa się z tronu, to również Bóg. Woda, która płynie z Boga zasiadającego na tronie, przynosi Bożą władzę. Gdy pijemy z tej wody, otrzymujemy władzę, a także moc. Woda życia, która w nas płynie, ujarzmia nas.

Żywa woda, która wypływa z Bożego tronu, przekazuje nam również bogactwa boskiego życia. Wskazuje na to fakt, iż drzewo życia rośnie w wodzie życia (Obj 22,2). Ponieważ przepływ żywej wody niesie bogactwa boskiego życia, ilekroć pijemy tę wodę, otrzymujemy wraz z nią te bogactwa.

B. Płynie przez uderzonego Chrystusa

Duch płynie przez uderzonego Chrystusa – przez Chrystusa, którego symbolizuje rozbita skała (Wj 17,6; 1 Kor 10,4). Przepływ ten obejmuje człowieczeństwo Chrystusa, Jego ludzkie życie oraz śmierć. Nie możemy skosztować, doświadczyć ani skorzystać z Pańskiego człowieczeństwa inaczej, jak tylko dzięki przepływowi żywej wody w naszym wnętrzu. Im więcej pijemy tej wody, tym bardziej doświadczamy i korzystamy z Chrystusowego człowieczeństwa, ludzkiego życia i śmierci.

C. Płynie w zmartwychwstaniu

1. Z mocą Chrystusowego zmartwychwstania, Jego wniebowstąpieniem i osadzeniem na tronie

Duch, który jest wodą życia, płynie w zmartwychwstaniu z mocą Chrystusowego zmartwychwstania (Flp 3,10), z Jego wniebowstąpieniem i osadzeniem na tronie, obejmującym otoczenie chwałą,

panowanie i zwierzchnictwo. Mimo iż trudno to wyjaśnić, wszystko to dzięki picciu żywej wody staje się naszym doświadczeniem. Możemy zaświadczyć, że skosztowaliśmy Chrystusowego zmartwychwstania, wniebowstąpienia i osadzenia na tronie.

2. Dla utworzenia Ciała Chrystusa

Przepływ wody życia w zmartwychwstaniu służy utworzeniu Ciała Chrystusa (1 Kor 12,13). Ponieważ wszyscy pijemy tego samego Ducha, możemy być jednym Ciałem. Picie z jednego Ducha w zmartwychwstaniu czyni nas członkami Ciała i buduje nas w Ciało.

3. W celu przygotowania oblubienicy Chrystusa

Przepływ żywej wody w zmartwychwstaniu służy także przygotowaniu oblubienicy Chrystusa. W świetle Księgi Objawienia 22,17 Duch i Oblubienica zwracają się z wezwaniem, by przychodzić i pić z wody życia. Oblubienica przygotowuje się przez to, że pije. Woda, którą pije, to Duch. Dzięki picciu Ducha oblubienica staje się jedno z Duchem. Niech nie będzie to dla nas jedynie doktryną ani nauczaniem, lecz czymś, co praktykujemy w życiu codziennym. Jeżeli będziemy pili codziennie z żywej wody, Ciało Chrystusa zostanie zbudowane i oblubienica Chrystusa się przygotowuje.